

[Dakgaard.]

støtte til det almennyttige byggeri også ustandselig steget.

Dernæst er det heller ikke nogen tilbageførsel til noget tidligere gældende, at rentesikringsordningen nu for de enkelte byggerier skal gælde for længere tid, hvad angår den fulde rentesikring, og den langsommere aftrapning, som indbygges i ordningen, er også noget nyt. Der er her helt klart tale om en lovgivning, der foregriber de forhandlinger, som boligministeren så i øvrigt indbyder til.

Jeg forstod på hr. Hastrup, at han havde fornemmet, at boligministeren havde en positiv holdning over for et samarbejde med boligudvalget med henblik på at nå frem til fælles resultater om de aktuelle lovforslag. Jeg har altså ikke fået den samme fornemmelse af at høre boligministerens bemærkninger. Bemærkningerne om den ene side af salen og den anden side af salen er jeg nærmest tilbøjelig til at tolke derhen, at der er en slags mere eller mindre udtrykt forståelse mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti om disse lovforslags videre skæbne. Hvis denne formodning under udvalgsarbejdet viser sig at være rigtig, må vi i mit parti tage det som udtryk for, at indbydelsen til samarbejde om de langsigtede problemer mest er en høflighedshandling, som der ikke ligger alverden bag, og som man altså oven i købet prøver på at foregribe ved at gennemføre disse lovforslag, jeg tænker her særlig på ændringen vedrørende rentesikringsordningen. Og så er spørgsmålet, hvilke konklusioner man må drage af det, hvilke muligheder boligministeren har for at få sat et arbejde i gang, og om han overhovedet har noget alvorligt ønske om at få et arbejde i gang mellem partierne om den fremtidige boligpolitik. I hvert fald vil mit parti under disse omstændigheder overveje selv at komme med vore forslag i tinget for dog at være sikker på, at der kommer et grundlag for de drøftelser om den kommende boligpolitik, som også vi kan være interesseret i.

Arne Larsen: Både hr. Hastrup og hr. Guldberg har været inde på det problem, at man nu tilsyneladende ville give statsgaranti for den nuværende form for tilskud og støtte til det sociale boligbyggeri på ubestemt tid, og

man har været inde på, at det har haft negative virkninger med hensyn til boligsikringsordning, rentesikringsordning osv. Det er jeg fuldstændig enig med de ærede ordførere i. Vi har påpeget ikke én, men mange gange, at de mennesker, som egentlig stikker boligsikringspengene i lommen, er husejerne. De siger simpelt hen: ja men huslejen kan jo bære så og så meget, for den ærede lejer, der kommer ind her, får jo boligsikring, og jo højere huslejen er, jo mere boligsikring får han. Så det er da klart, at der er et problem her, det er da også helt sikkert, at så længe vi har den form for støtte, som rentesikringsordningen er, hvor staten betaler renteforskellen enten fra 5½ op til 11 pct. eller fra 6½ op til 11 pct., hjælper det ikke med alle bestræbelserne for at få renten ned. Derfor er vi da også helt på det rene med, at der skal andre former for støtte til boligbyggeriet til end de former, vi har i dag, netop for at vi kan få den konkurrence, som man efterlyser, netop for at det ikke skal være sovepude for husejere, byggespekulanter osv. Vi vil meget gerne være med til at give en statsgaranti til det sociale boligbyggeri, men bare på en anden måde end den, vi praktiserer i øjeblikket. Derfor håber vi meget, at dette ikke bliver ordninger, der løber alt for lang tid, tværtimod så vi dem gerne afskaffet hurtigst muligt. Men det forudsætter en anden form for finansiering af boligbyggeriet end den, vi har i dag, og det er den, vi efterlyser, det er den, vi vil presse igennem så hurtigt som overhovedet muligt.

Ministeren var inde på det spørgsmål, jeg havde rejst om fri bytteret og central boligformidling, og svarede, at han i et brev har henstillet til de to organisationer Lejernes Landsorganisation og Grundejernes Landsforbund at prøve gennem forhandling at løse dette spørgsmål. Det er selvfølgelig i orden, at man prøver at klare det ad forhandlingens vej gennem organisationerne, men jeg vil da lige minde om, at det har vi prøvet én gang før. Det mislykkedes, og jeg mener da ikke, vi bør vente i årevis på, at disse organisationer kommer til en løsning. Kommer de ikke meget hurtigt til en løsning, mener jeg, at der bør tages et lovinitiativ. SF og socialdemokratiet har jo ved forskellige lejligheder prøvet at tage sådanne lovinitiativer, uden at det er lykkedes